

ПРОТОКОЛ

№ 850

гр. Благоевград, 30.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петър Узунов

Членове: Вера Коева
Миглена Кавалова-Шекирова

при участието на секретаря Герасим Ангушев
Сложи за разглеждане докладваното от Миглена Кавалова-Шекирова
Въззивно гражданско дело № 20231200500602 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:40 часа се явиха:

Жалбоподателят Ж. С. Н., редовно призован, се явява лично и с адв. М. А.,
редовно упълномощена от по-рано.

Ответницата З. С. Д., редовно призована, не се явява. Не се явява и нейният
пълномощник адв. Д. Д..

В залата присъства и съдебният секретар К., участвала в проведеното по
делото открито съдебно заседание на 02.11.2023 година.

ДОКЛАД НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪСТАВА:

По делото е постъпила молба от адв. Д. Д., която моли да не се дава ход на
делото, а същото да се отложи за друга дата, заради ангажимента ѝ за днес по
гражданско дело пред Районен съд – Сандански.

АДВ. А.: Не съм запозната с постъпилата молба и с приложените към нея
доказателства, поради което Ви моля да ми предоставите такава възможност.

Съдът ПРЕДОСТАВЯ възможност на адв. А. да се запознае с постъпилата
молба от адв. Д..

АДВ. А.: Формално са налице пречки да се даде ход на делото, налице са
предпоставките на чл. 142, ал. 2 от ГПК. Видно от приложените към молбата
за отлагане документи е, че за днес пълномощникът на въззиваемата страна е

ангажиран по друго дело, висящо пред Районен съд – Сандански.

Съдът, като съобрази становищата на страните и материалите по делото, намира искането на адв. Д. за отлагане на делото, за неоснователно. Според доктрината и съдебната практика, ангажиментите на адвокат по друго дело и съд, независимо от техния вид и инстанция, не попадат в приложното поле на чл. 142, ал. 2 от ГПК, поради което и съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

АДВ. А.: Преди да се пристъпи към извършване на последващите процесуални действия, ви моля да впишете в протокола, че се води звукозапис за днешното съдебно заседание, като желая да бъде направен такъв звукозапис. Налице е техническа възможност. Ноторно известно е, че се правят звукозаписи в съдебните заседания, има записващи устройства във всички зали.

Съдът ЗАПИТВА жалбоподателя Ж. С. Н. дали има нещо против да бъде записван.

ЖАЛБ. Ж. Н.: Нямам.

Съдът ОБЯВЯВА на страните, че днешното съдебно заседание се провежда при условията на звукозапис.

АДВ. А.: От името на доверителя ми поддържам две молби – първата, подадена на 09.11.2023 година, а втората – на 17.11.2023 година, които са подадени в рамките на едномесечния срок по чл. 151 от ГПК за поправка на протокол от състоялото се съдебно заседание. На дата 09.11.2023 година, буквално час след като протоколът беше качен в системата за електронен достъп, изпратих по електронен път молба с правно основание чл. 151 от ГПК. В рамките на законоустановения срок и след като вече разговарях с въззивника, в частност за думите, които са вписани в протокола като изречени от него, депозирах втора молба, като искането и в двете молби е поправката на протокола да се извърши въз основа на водения звукозапис от съдебното заседание. Ноторно известно е, че такъв звукозапис е правен, тъй като се ползва от секретар протоколистите за изготвяне на протокола. Считам, че отразеното в Определение № 1149/15.11.2023 година, че поправката на протокола следва да се извърши въз основа на бележките на

въззивника или неговия пълномощник и въз основа на разпит на секретар протоколиста, аргументирано с нормата на чл. 32, ал. 2 от Конституцията на Република България, е правно неаргументирано, защото съгласно цитираната от вас норма на Конституцията, никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, записван или подлаган на други подобни действия, без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие, освен в предвидените от закона случаи. В случая доводът, или изводът, които сте направили в определението, че поправката на протокола следва да се извърши на базата на обяснения на секретар протоколиста, обосновано с цитираната норма от Конституцията, не е в синхрон с нея, а е въпреки нея. От правно значение е фактът дали е правен звукозапис от заседанието, тъй като, ако е правен такъв, то няма пречка със съгласието на страните същият да бъде използван в процеса на доказване, доколкото този звукозапис ще даде отговор на това...

В момента, в 10:48 часа, съдът ОТСТРАНЯВА от съдената зала съдебния секретар К..

АДВ. А.: ...доколкото този звукозапис ще даде отговор на това дали сте изrekli думите така, както съм ги формулирала в молбите, както и конкретно какво е било съдържанието на изявлението на въззивника. Направен звукозапис извън регламента, предвиден в гражданския процес, не съставлява доказателствено средство, но следва да се цени като веществено доказателство, като няма пречка той да бъде използван за целите и нуждите на доказване, че обективираното в протокола като изявление на въззивника е не само невярно, но и грубо невярно. Според Европейския съд за правата на човека, в такива случаи, като настоящия, в който страните не са предупредени, че се води звукозапис, а е воден такъв, следва да се търси балансът между правото на лична неприкосновеност и интереса от справедливо правосъдие, в частност разкриване на това дали отразеното в протокола, който е официален свидетелстващ документ, отговаря на истината, или не отговаря на истината. Ноторно известно е, че обективирането в протокола на изявления, които не са направени, е престъпление, като в случая, според Европейския съд за правата на човека, следва да се даде приоритет на обществения интерес и на правото на справедливо правосъдие. Предвид очакването ми, че няма да допуснете поправката на протокола да се извърши въз основа на звукозапис, съм следила всеки ден обявяването на протокола в системата ЕПЕП, респ. – час или два след качването му в

системата, ден петък, депозирах молба с цел да посоча, че желая звукозаписът да бъде запазен, респ. – чут. В интерес на правосъдието е този звукозапис да бъде чут и респективно изявленията на въззивника да бъдат формулирани в протокола така, както са изречени. Ето защо повторно моля, тъй като от определението ви въобще не става ясно дали е воден звукозапис, а считам, че този факт е установим, преди да пристъпите към разпит на секретар протоколиста изрично в протокола от днешното съдебно заседание да впишете воден ли е звукозапис от съдебното заседание, състояло се пред Окръжен съд – Благоевград, и ако да – кога е унищожен.

Съдът, като съобрази становищата на страните и материалите по делото, намира така подновеното искане за неоснователно. По въпроса за звукозаписа съдът се произнесъл в подготвителното определение, като понастоящем счита, че липсва основание за ревизиране на становището си. Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за провеждане на поправката при условията на звукозапис.

В момента в залата се явява съдебният секретар К..

АДВ. А.: Имам още едно искане – преди да пристъпите към разпит на протоколиста, ви моля, с цел и нуждите на законосъобразността на производството, да проверите дали и двете ми молби за поправка на протокола са връчени на ответната страна, или само една от тях, тъй като в определението е отразена само едната молба.

Съдът УВЕДОМЯВА адв. А., че и втората ѝ молба за поправка на протокола е връчена на ответната страна.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИСТЪПВА се към изслушване на съдебния секретар, участвал в проведеното по делото на 02.11.2023 година открито съдебно заседание.

СНЕМА се самоличността на същия:

К. К. П. – на * година, *, *, без дела и родство със страните.

Съдебният секретар беше предупреден за наказателната отговорност,

която носи по чл. 290 от НК, като същият обеща да каже истината.

К.: Бях съдебен секретар в миналото съдебно заседание, на чийто протокол се иска поправка.

АДВ. А.: Моля в съдебния протокол да се вписват и въпросите, и отговорите. Бяхте ли секретар протоколист в съдебно заседание, състояло се на 02.11.2023 година, и водехте ли протокола по Въззивно гражданско дело № 602 по описа на Окръжен съд – Благоевград за 2023 година?

К.: Да, бях секретар на 02.11. и по Въззивно гражданско дело № 602.

АДВ. А.: Воден ли беше звукозапис от заседанието?

К.: Не, не го бях включила. Ако ми обяви съставът на съда, че трябва да се води звукозапис, включвам го, но по принцип не включвам запис, като ще Ви обясня и причината – 15 година съм работила в Районен съд – Гоце Делчев, там нямаме звукозапис, така сме работили, и никога не сме имали поправка на протокол; работя тук от 3 години и половина, като по някой път водя звукозапис, но казвам Ви – системата е стара и много често ако включва звукозапис, нямам никакъв такъв; системата е за подмяна и затова не разчитам на звукозапис.

АДВ. А.: Казвате, че не сте водили звукозапис – това е доста странно, но това е нещо, което подлежи на проверки.

К.: Не, особено на въззивните.

АДВ. А.: Не сте водили звукозапис?

К.: Не.

АДВ. А.: В кой ден точно изготвихте протокола, кога предадохте протокола за подпис, на кой ден?

К.: Малко по-късно, тъй като беше по-дълъг. Другото, което беше – мисля, че имаше нещо, за което протокола го бях дала на председателя за проверка на протокола, и може би някъде към 6-и беше електронно подпис, но малко по-дълго го изработвах.

АДВ. А.: Дали сте го за проверка – какво конкретно имате предвид?

К.: Винаги като изработваме протоколите, ги предаваме на съответния съдия, който трябва да провери дали всичко съм записала точно и ясно, и тогава вече ми се казва, връща ми се, за да си го подпиша електронно.

АДВ. А.: Помните ли как протече заседанието по Възз. гр. дело № 602/2023 година?

К.: В голяма част, да.

АДВ. А.: Помните ли след моите изявления, които аз направих, и в частност след като съдът остави без уважение искането за отвод, което аз поддържах многократно, и след думите, които изрекох, че съдът допуска съществено процесуално нарушение, като не се мотивира, а бланкетно отхвърля искането за отвод, че председателят на състава, дори усмихвайки се, тъй като си представям поведението му, в който момент погледна, до този момент гледаше в банката, погледна към мен и към страните, към залата, че направи изявление буквално след моето, че после мога това оплакване за съществено нарушение на процесуалните правила да го напиша в жалба, и след това негово изречение аз продължих с пледоарията, като във Вашия протокол тази част липсва, т.е. включването на председателя между отделните части на моите изявления?

К.: Не, не си спомням такова нещо, тъй като, ако някой е в пледоария и бива прекъсван, а аз съм го счела, че е примерно като извън протокола, не го включвам. Както примерно Вие твърдите при на адв. Д., следващото Ваше възражение, че Вие сте вметнала по време на нейната пледоария, че представяте писмени бележки, това е по същия начин – при пледоарията ако някой се вмъкне на друг, не го записвам. Не съм го и чула.

АДВ. А.: Тоест тези вметки, които се правят, не ги записвате?

К.: Не, не. Ако примерно се каже да се протоколира това нещо, ще го протоколирам, но примерно като сте в пледоария Вие, аз държа Вашата пледоария да си я запиша точно.

АДВ. А.: Следващите ми основни въпроси са във връзка с изявленията на този човек /адв. А. посочва жалбоподателя /. Първо да питам, Вие запозната ли сте с молбите, които съм направила за поправка на протокола?

К.: Само с първата, с втората нямах време. Иначе с първата – да, затова Ви казах, че се бях запознала.

АДВ. А.: Бяха ли Ви предоставени?

К.: Не, по случайност разбрах, че има молба, за да докладвам делото на съдията, защото ние имаме срокове – секретарите имаме 10-дневен срок, в

който докладваме всяко едно дело на съответния докладчик, и тогава видях, че има молба, но за втора късно разбрах, само устно, не съм се запознала.

АДВ. А.: Сега обръщам протокола, какво сте записала. Какво чухте като думи на този въззивник /адв. А. посочва жалбоподателя/, както го виждате този господин? Тези думи, които Вие тук сте написала като две изречения, като последица от чуто ли са, или са с някакви редакции? Твърдите ли, че този господин е използвал думата „взаимно съгласие“? За мен това е много важно. Използвал ли е този човек думите „взаимно съгласие“, което е юридически термин? Той не знае дори какво означава това, каза, че и към момента не разбира какво е „взаимно съгласие“.

К.: Може би така съм го чула. Аз ако не чуя някоя дума, правя многоточие и примерно ако не съм сигурна в това дали съм го записала правилно, казвам ви – изтривам го, за да няма вмъкнато нещо от мен така си.

АДВ. А.: Колко изречения изрече този господин?

К.: Кратък беше. Не мога да помня колко изречения, но беше кратък.

АДВ. А.: Изрече ли думата „помагане“ няколко пъти?

К.: Не помня нищо. Казвам Ви, не помня. Няма как аз да си измисля от изявлението на страна.

АДВ. А.: Това е изключително шокиращото!

К.: Нищо не мога да кажа. Казвам Ви – това, което съм записала, това е.

АДВ. А.: Страхувате ли се да свидетелствате днес?

К.: Не, въобще. По никакъв начин не се страхувам.

АДВ. А.: Протоколът е подписан от председателя към момента на този съд, който е един вид Ваш работодател.

К.: Да, но това мен не ме притеснява.

АДВ. А.: Какво разбирате Вие, защото за мен дори това изречение, което сте написала, е неясно – „Първият етаж беше на родителите ми. По взаимно съгласие с брат ми той беше прехвърлен на сестра ми, без ние да имаме претенции за този етаж, като обезщетение за това, което тя направи строителството“ – чисто смислово ми кажете какво разбирате Вие под това изречение, тъй като аз твърдя, че съм доста функционално грамотна, мога да тълкувам добре думи, изрази и така насетне, кажете ми

Вие какво разбирате под това, което Вие сте написала тук?

К.: Много пъти се случва така, че по някой път като говори страна, особено като не е юрист, това, което каже, дори и да липсва смисъл, го записвам. И на мен малко ми се стори странно накрая завършекът „строителството“, но мисля, че го чух, може би трябваше да сложа многоточие и като завършек – „строителството“. Нямахме смисъл.

АДВ. А.: Използва ли този човек думите „помагане“? „Тя направи“ – такава дума чула ли сте, или просто, неразбирайки какво точно е казал, сте написала това, което виждаме, че сте написала?

К.: Да, неразбирайки каквото казва, съм го записала. За 19 години много неща съм чула в съдебна зала и в един момент не съм аз тази, която трябва да влагам мисъл, за да подреждам изречението, защото мога да сложа мои думи, които не са правилни, и това, което чувам, го записвам. Дори и от Ваши колеги ми се е случвало.

АДВ. А.: Нямам други въпроси към госпожата.

Съдът ОСВОБОДИ съдебния секретар К. от по-нататъшно участие в заседанието и същата напусна съдебната зала в 11:06 часа.

АДВ. А.: Въззивникът иска да направи изявление.

Съдът ПРЕДОСТАВЯ възможност на въззивника да направи изявление.

ЖАЛБ. Ж. Н.: Миналият път говорех малко по-отзад, може би не се е чуло и добре, а пък и бях развълнуван, както и сега естествено. Аз не съм юрист и откровено казано половината неща, които ги говорите тук, не са ми съвсем ясни. Искам да кажа следното: тези думи там – „взаимно съгласие“, нищо не ми говорят и в момента, не съм ги произнасял и просто няма как да ги произнеса, но съм казал следното: сестра ми и зет ми са идвали да помагат на къщата, навремето така се строеше – за всички плочи, които правехме, се събрахме групи от 10, 15, 20 човека, идвали са винаги, идвали са и са помагали и те с физически труд – това не го отричам и няма да го отрека, но няма да отрекат и те предполагам, сестра ми, че когато те стореха в „Г.“, ние също сме ходили там да помагаме, брат ми и баща ми редовно ходеха там, а аз и моят син – инцидентно, защото аз бях зает; а през всичките тези години, до преди 3-4 години, докато почна делото, мога да кажа, че аз съм помагал на тяхното семейство във всяко едно отношение – аз разбирам от

електротехника, разбирам от компютри, лаптопи, телефони, автомобилен техник съм, абсолютно за всичко аз съм им помагал, без да имам никакво обезщетение или пари да им търся. Тук аз казах на съда това – че те са идвали да ни помагат, помагали са; когато дойде баща ми и каза, че иска да прехвърли първия етаж на сестра ми, аз казах, че съм съгласен и нямам нищо против, като съм разписал съответния документ – това съм казал. Когато почнахме строителството нагоре, третият етаж беше прехвърлен на брат ми целият, за четвъртия етаж се разбрахме, апартаментът остава за мен, защото аз имам малък син, по-точно по-малкият син, и за него ще бъде по-голямата част от жилището – така, както са разпределени – откакто са направени брат ми владее гарсоньерата, винаги я е владеел, и третия етаж, за мен остана вторият етаж и апартаментът от четвъртия етаж, в който се нанесе синът ми веднага след като беше построен. Пари не са ми давали никога, една стотинка не са ми дали и аз не съм търсил от тях никога.

АДВ. А.: Думи като „тя направи строителството“, т.е. че сестра Ви З. Д. е направила строителство, Вие изричал ли сте в тази зала?

ЖАЛБ. Ж. Н.: Цялата къща – това, което е моята част, съм финансирал с мой труд и с мои средства, тя пари не ми е дала, една стотинка не съм получил от нея. Такива думи конкретно не съм изричал. „Взаимно съгласие“ – този термин не ми е познат, не съм го изричал, не ми е познат, не знам какво означава в случая. В ежедневието – да, разбирам какво означава, но в случая при вашите юридически термини въобще не знам какво значение има, просто не ми е ясно. И сега да ви попитам да ми обясните, пак не знам дали ще го разбере. Това е истината, голата истина.

АДВ. А.: Нямам други искания.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. А.: Моля ви да уважите депозираните молби за поправка на протокола от състоялото се на 02.11.2023 година съдебно заседание. Протоколът съдържа грубо невярно отразяване на изявленията на въззивника. Същият не е изричал думите така, както са формулирани, не е правил изявления така, както е формулирано на стр. 15 от протокола. Същият, предвид това, че

присъствах в залата и активно участвах по делото, изрече думи, че първият етаж е бил на родителите му и че той и брат му са се съгласили с баща им да прехвърлят чрез дарение първи етаж на къщата на сестра му З., защото тя е помагала на него и брат му с труд, като са идвали при изливане на плочите на строежа – така, както той и брат му са помагали на сестра му при строежа, който тя е правила. Думи като „тя направи строителството“ и „взаимно съгласие с брат ми“ категорично не са изричани, като твърдим, че те са последица от редакция в протокола, тъй като е напълно необяснимо как секретар протоколист ще впише думи, които не е чул в съдебно заседание. Отделно от това, както чухте днес от разпитаната секретар протоколистка, тя не помни конкретно и зави, че чутото от въззивника е било неясно. Предвид горното ви моля да извършите поправка в протокола в посочения от мен в молбите смисъл.

Съдът заяви, че ще се произнесе със съдебния си акт в срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание приключи в 11:15 часа.

Председател: _____

Секретар: _____